

9. desember

Bollebakeren og hvordan noen pakker mel kan endre liv

I dag får dere hilse på Betty på 12 år, fra Zambia. Når vi møter henne, er det lørdag. Selv om det ikke er skoledag, står Betty tidlig opp. Hun skal nemlig være med mamma på jobb. Familien til Betty var i en veldig vanskelig situasjon. Selv om de jobbet hard, klarte ikke foreldrene å tjene nok penger til familien. Barna måtte også jobbe, de fikk ikke gått på skole og alle i familien la seg sultne nesten hver kveld.

SOS-barnebyers støtter familier som Bettys, slik at familien kan endre den vanskelige situasjonen og barna få det bedre. I dag skal dere sett historien om en slik snuoperasjon og hvordan noen pakker mel endret livet til Betty.

Forslag til refleksjonsspørsmål:

Skjønnte dere hva de mente med at noen pakker mel hadde endret livet til Betty og familien?

(De fikk også annen støtte, men det at moren fikk melet uten å måtte låne pengene, var det første skrittet på veien til at hun kunne spare mer av pengene hun tjente, kjøpe mer mel og selge enda flere boller. Noen ganger trenger man bare litt hjelp for å komme i gang.)

Det er noen foreldre som ikke klarer å passe godt på barna sine, selv om de får hjelp. Men det er veldig mange barn som har foreldre som er gode mammaer og pappaer, men som på grunn av fattigdom ikke klarer å sørge for nok mat, medisiner og skolegang til barna sine. Som foreldrene til Betty.

Er det sånn i Norge også?

Hva tror dere skjer hvis det er en familie som ikke har råd til å ta seg av barna sine i Norge?

Selv om det ikke er barn som sulter i Norge, og alle får gå på skole, er det også familier i Norge som har veldig lite penger.

Hva kan være vanskelig med det tror dere?

(Ikke ha penger til å være med på aktiviteter, gå i bursdager.)

Kan de som er rundt gjøre det lettere for dem?

(Ikke ha så stort fokus på nyeste mobil eller annet utstyr, finne på aktiviteter som er morsomme uten at det koster så mye.)